

NOȚIUNEA CONTRACTULUI ADMINISTRĂRII FIDUCIARE A BUNURILOR

Stela SOCHIRCA,
doctorand, magistrul în drept, avocat

SUMMARY

Transmission assets under management by the founder of the trust fiduciary administration or by the owner of the goods with the Trust Manager procurement with full amount of rights and obligations, and allow for its management in the interests of the first and is the subject of the article. Being a relatively new Law Institute into national law, the views of the legislature concerning the legal nature of the contract, also is not unique.

Certain aspects of the contract to administer the trust property will be reflected in the article.

Keywords: independent of the actual shape, trust administrator, the right of ownership, right of use, right of possession, the landlord's property interests, power, professional use of goods, receipt of profit, the volume of power.

* * *

Transmiterea bunurilor în administrare fiduciară de către fondatorul administrării fiduciare sau de către proprietarul bunurilor date, cu înzestrarea administratorului fiduciar cu quantum deplin de drepturi și obligații, ce i-ar permite administrarea sa în interesele primilor, reprezintă subiectul articolului dat. Fiind un institut de drept relativ nou în legislația națională, opiniile legiuitorului privind natura juridică a obiectului contractului dat, de asemenea, nu sînt unice.

Anume aceste aspecte ale contractului administrării fiduciare a bunurilor vor fi oglindite în articolul de față.

Cuvinte-cheie: formă independentă a drepturilor reale, administrator fiduciar, drept de proprietate, drept de folosință, drept de posesie, interesele proprietarului bunului, împuterniciri limitate, folosirea profesională a bunurilor, obținerea profitului, volum de împuterniciri.

Introducere. Reglementarea juridică a volumul de împuterniciri cu care este înzestrat administratorul fiduciar, precum și discuțiile pe marginea naturii juridice a contractului administrării fiduciare a bunurilor reprezintă subiectul oglindit în articolul de față.

Contractul administrării fiduciare a bunurilor este o varietate a contractelor obligaționale sau o formă independentă a drepturilor reale. Discuțiile și opiniile legiuitorilor și practicienilor ce studiază subiectul dat, inclusiv propriile opinii pe marginea completării capitolului XIV din Codul civil vor fi expuse mai jos.

În cadrul administrării fiduciare a bunurilor are loc folosirea profesională a acestora de către administratorul fiduciar în scopul obținerii de profit. Anume din aceste considerente administratorul fiduciar, prin intermediul contactului încheiat, este înzestrat cu drepturi ample privind gestionarea bunurilor, asemenea proprietarului său, în afară de dreptul de dispoziție (dacă acesta nu este stipulat separat în contract).

Contactul administrării fiduciare a bunurilor, fiind încheiat pe o anumită perioadă de timp, prezumă întoarcerea sa la proprietarul bunurilor sau la fondatorul administrării fiduciare. Din aceste considerente, administratorul fiduciar nu este înzestrat cu dreptul de înstrăinare a bunurilor.

Un alt aspect important la care vom face referire este propunerea de includere în prevederile legislației naționale

a faptului că schimbarea proprietarului bunurilor nu urmează a fi o condiție de încetare a contractului administrării fiduciare.

În articol vom analiza conținutul împuternicirilor administratorului fiduciar, precum și categoriile raporturilor juridice dintre participanții contractului dat.

Rezultate obținute și discuții.

Capitolul XIV din Codul civil al R. Moldova reglementează raporturile juridice ale contractului administrării fiduciare. Conform prevederilor art. 1053 CC, prin contract de administrare fiduciară o parte (fondatorul administrării, sau fiduciantul) predă bunuri în administrare fiduciară celeilalte părți (administrator fiduciar, sau fiduciar), iar aceasta se obligă să administreze patrimoniul în interesul fondatorului administrării [1].

Administratorul fiduciar, în funcție de bunurile transmise în administrarea

fiduciară, îndeplinește acțiuni de jure și de facto (luînd în considerație restricțiile prevăzute de contract sau de lege) în interesele fondatorului sau beneficiarului administrării fiduciare. Transmiterea bunurilor în administrarea fiduciară nu subînțelege și transmiterea dreptului de proprietate asupra lor, fiindu-i încredințate executarea împuternicirilor proprietarului în coraport cu bunurile, în condițiile prevăzute de lege sau de contract.

În practică nu se exclud situațiile admisibilității realizării împuternicirilor proprietarului față de bunuri. Este certă limitarea quantumului de drepturi față de bunuri în aspectul dreptului de dispoziție față de acestea în volumul deplin. Administratorul fiduciar realizează drepturile de proprietar în volumul și quantumul prevăzute de lege sau de contract. În contextul dat, dreptul de dispoziție se realizează de către administrator față de unele categorii de bunuri (bunuri imobile, hîrtii de valoare), dacă asemenea dispoziții sunt stipulate direct de contract.

Posibilitatea administratorului fiduciar de a folosi dreptul de dispoziție este limitată de stipulările contractului administrării fiduciare (alin. 4 art. 1056 Cod civil). În cazul în care în prevederile contractului lipsește dreptul de dispoziție asupra bunurilor transmise în

administrare, administratorul este lipsit de acest drept.

Contractul administrării fiduciare a bunurilor, fiind un institut relativ nou de drept în legislația națională, reprezintă prin sine o formă independentă de contracte din categoria celor obligaționale, reglementate de Codul civil al R. Moldova.

Studiind contractul administrării fiduciare, știința dreptului civil nu are o poziție unică referitor la determinarea naturii juridice a acestui institut de drept. În literatura juridică contemporană, se evidențiază două viziuni referitor la problema reglementării operațiunilor administrării fiduciare a bunurilor, studierii ei dedicându-și lucrările așa autori ruși ca Dozorțev V.A., Suhanov E.A., Makovski A.L., Miheeva L.

Adepții primei viziuni, urmînd tradițiile sistemului de drept continental, susțin modelul exclusiv obligațional-legal al administrării fiduciare a bunurilor (V.A. Dozorțev, E.A. Suhanov, A.L. Makovski ș.a.).

Conform viziunii a doua, dreptul administrării fiduciare este o formă independentă a drepturilor reale, deoarece:

- administratorul fiduciar este înzestrat cu împuterniciri vaste;
- drept obiect de interes al administratorului este primirea obiectului administrării pentru folosirea comercială [2, p. 43-49].

Cu asemenea argumente este greu să fim de acord.

În primul rînd, oricît de vaste ar fi împuternicirile administratorului fiduciar, el întotdeauna acționează în interesele proprietarului bunurilor. În afară de aceasta, împuternicirile administratorului pot fi limitate prin intermediul unei legi sau al unui contract.

În al doilea rînd, legiuitorul vede interesul administratorului nu numai în primirea remunerațiilor pentru prestarea anumitor servicii. Dacă contractul este cu titlu gratuit, atunci administratorul fiduciar acționează din alte considerente (spre exemplu, păstrarea bunurilor unei rude).

Esența contractului administrării fiduciare constă în executarea administrării de către administratorul fiduciar a bunurilor străine în interesul proprietarului bunurilor sau al persoanei indicate. În acest scop, proprietarul transmite bunurile sale administratorului fiduciar, oferindu-i împuterniciri corespunzătoare ce țin de posesia, folosința și dispoziția lor,

în limitele în care administratorul fiduciar este în drept să înlătuiască diverse acțiuni de facto și juridice pentru asigurarea administrării eficiente a bunurilor transmise spre administrare.

În cadrul administrării fiduciare are loc folosirea profesională (de întreprinzător) a bunurilor transmise, ce prezumă îndeplinirea de către administrator – în interesele proprietarului sau beneficiarului administrării fiduciare – a măsurilor stipulate în contract, pentru obținerea de profit. Coraportul unei asemenea persoane cu administratorul său se determină prin contract încheiat între ei, ce stipulează drepturile și obligațiile lor reciproce. Posibilitatea, oferită de legislație, de a exercita față de bunuri dreptul de proprietar nu oferă dreptul de dispoziție față de ele, dacă dreptul dat nu este stipulat în contract. Este cert că administratorul fiduciar este în drept să dispună de bunuri în limitele ce nu sunt legate de trecerea dreptului de proprietate persoanei terțe. Volumul de împuterniciri acordate administratorului fiduciar nu prezumă posibilitatea acestuia de a le înstrăina, deoarece la expirarea termenului contractului administrării fiduciare bunurile urmează a fi înapoiate proprietarului lor.

Ar fi corect ca această poziție să fie reflectată în articol separat în capitolul respectiv al Codului civil, intitulat *Condițiile esențiale ale contractului administrării fiduciare a bunurilor*, fiind una din aceste condiții a contractului dat.

Nespecificarea condițiilor date, după părerea noastră, duce la reglementarea imperfectă a contractului administrării fiduciare a bunurilor în legislația națională, creînd un substrat pentru încheierea contractelor cu multiple puncte vulnerabile.

Astfel, din condițiile esențiale ce necesită ar fi stipulate în contractul dat ar face parte:

- conținutul bunurilor transmise în administrarea fiduciară;
- denumirea persoanei juridice sau fizice în interesele căreia se constituie administrarea fiduciară a bunurilor (fondatorul administrării fiduciare sau beneficiarul administrării);
- termenul contractului.

În contextul celor expuse, administratorul fiduciar nu poate să înstrăineze bunurile aflate în administrarea sa, deoarece acțiunile de acest gen schimbă unilateral condițiile contractului. Bunu-

riile transmise în administrarea fiduciară, la expirarea termenului contractului, urmează a fi înapoiate fără modificări și în aceeași componență fondatorului administrării fiduciare. Cele spuse se referă la bunurile transmise în administrarea fiduciară la încheierea contractului. Însă pe durata contractului pot fi formate sau obținute și alte bunuri. Conform alin. 5 art. 1056 CC, drepturile obținute de administrator în rezultatul administrării fiduciare a bunurilor se includ în componența patrimoniului primit în administrare, dacă în contract nu este prevăzută obligația de a le preda fiduciantului sau beneficiarului. De aici rezultă că bunurile dobîndite pe parcursul administrării fiduciare se includ în lista bunurilor existente nu înlocuindu-le, dar completînd lista lor.

În aceste cazuri, împuternicirile privind la dreptul de dispoziție a lor, ce sunt deținute de administratorul fiduciar, trebuie să fie stipulate de contractul administrării fiduciare. Însă este evident că în contract, pe lîngă condițiile de oferire a dreptului de dispoziție cu hîrțile de valoare, este necesar de stipulat și mecanismul acestui drept.

După părerea noastră, ar fi corect de reglementat printr-un articol separat transmiterea în administrarea fiduciară a hîrțiilor de valoare.

În rezultatul executării obligațiilor sale, administratorul fiduciar poate dobîndi și alte bunuri. Autorul rus Dozorțev V.A. consideră, că bunurile date nu pot deveni obiectul administrării fiduciare [3, p. 120]. După părerea noastră, opinia dată poate fi supusă discuției. Conform prevederilor alin. 5 art. 1056 CC citate mai sus, drepturile obținute de administrator în rezultatul administrării fiduciare a bunurilor se includ în componența patrimoniului primit în administrare, dacă în contract nu este prevăzută obligația de a le preda fiduciantului sau beneficiarului.

Prin urmare, prin noțiunea de *drepturi* trebuie de subînțeles drepturile de proprietate ale fondatorului administrării fiduciare în coraport cu bunurile obținute, drepturile obligaționale, cu alte cuvinte totalitatea drepturilor pe care le-ar deține acesta în cazul participării sale personale la raporturile juridice. Includerea drepturilor date în componența bunurilor oglindește faptul că bunurile dobîndite se transmit automat în administrare fiduciară. Deoarece împuternicirile administratorului fiduci-

ar în coraport cu bunurile transmise în administrarea fiduciară sunt reglementate de lege și contract, și anume – conform prevederilor legale – în coraport cu bunurile dobândite se aplică regimul existent al bunurilor-obiect al contractului, rezultă că nu este necesar acordul suplimentar din partea fondatorului administrării fiduciare.

Proprietatea nou-formată va fi obligatoriu supusă înregistrării de stat, administratorul fiduciar îndeplinind toate măsurile convenite. Obligațiunea dată rezultă din însăși esența obligațiilor contractuale, și anume acțiunea în interesul fondatorului administrării fiduciare. Totodată, efectuarea înregistrării de stat a bunurilor trebuie să fie prevăzută nemijloc de lege. Ordinea actuală de înregistrare a bunurilor nu prevede însă dobândirea lor de către administratorul fiduciar pe parcursul executării sarcinilor sale obligaționale.

Conținutul împuternicirilor administratorului fiduciar indică corespunderea acestora tuturor elementelor (în comparație cu dreptul de proprietate) drepturilor reale, reglementate de lege, și anume:

- dreptul de preemțiune (păstrarea drepturilor reale limitate în cazul schimbării proprietarului bunurilor);
- posibilitatea înaintării acțiunilor de natură patrimonială.

Drepturile administratorului fiduciar includ categoriile de drepturi enumerate mai sus.

Considerăm oportun ca, prin reglementare suplimentară, să fie stipulat direct faptul că schimbarea proprietarului bunurilor nu servește drept temei direct și nemijlocit de încetare a contractului administrării fiduciare.

Pare a fi admisă situația reglementării la nivel legal a dreptului real limitat. În situația actuală a reglementării dreptului administratorului fiduciar asupra bunurilor aflate în administrarea sa, în formă de drept real limitat independent, este incorect de a accepta o astfel de formulare [4, p. 45].

Raportarea locului contractului administrării fiduciare a bunurilor în sistemul drepturilor reale și obligaționale trebuie să fie precedată de analiza tuturor categoriilor de raporturi juridice, ce apar la executarea administrării fiduciare.

Raporturile juridice dintre participanții contractului dat pot fi clasificate în două categorii:

Prima categorie include raporturile

juridice dintre administratorul fiduciar și fondatorul administrării fiduciare.

A doua categorie conține raporturile juridice dintre administratorul fiduciar și contraagenții ce apar pe parcursul administrării fiduciare și, de asemenea, persoanele terțe în realizarea raporturilor patrimoniale ale administratorului fiduciar. Raporturile juridice din categoria a doua poartă caracter absolut, deoarece administratorul fiduciar obține drepturi de proprietar în coraport cu bunurile transmise în administrare.

Stabilirea raporturilor juridice între fondatorul administrării fiduciare și administratorul fiduciar este un rezultat al stipulărilor legale. Acțiunile exercitate de către administratorul fiduciar sînt rezultatul indirect al raporturilor dintre părțile contractante. Din aceste considerente, putem vorbi despre folosirea elementelor drepturilor reale în raporturile obligaționale.

În literatura de specialitate există și o altă opinie. După părerea cercetătoarei L. Miheeva, în conținutul împuternicirilor administratorului fiduciar lipsesc careva elemente ale drepturilor reale. După părerea sa, dreptul real este un drept subiectiv conform căruia:

- în calitate de obiect este un bun, dar nu acțiunile cuiva;

- constă în imposibilitatea deținătorului de a acționa asupra bunului dat, îndeplinind interesele sale, fără acțiunile altei persoane;

- poartă un caracter absolut;
- este nelimitat în timp, fiind un drept real, stipulat de lege.

Exemplele aduse mai sus sunt bazate pe reflectarea doctrinală referitor la stipulările dreptului subiectiv civil. Totodată, Codul civil a preluat unele elemente ale drepturilor reale limitate, pe care se bazează argumentele aduse. Ar fi incorect de a nega următoarele circumstanțe:

- 1) reglementările legale referitor la faptul că proprietarul bunului îndeplinește față de acesta toate acțiunile pe care le consideră oportune se referă și la acțiunile administratorului fiduciar, deoarece acțiunile sale poartă caracter similar.

- 2) subiectul dreptului real limitat îndeplinește acțiuni nu numai în interesele sale, deoarece dreptul real limitat rezultă din dreptul de proprietate și realizarea împuternicirilor proprietarului nu sunt în coraport cu faptul în al cui interes acesta este realizat. Pare a fi

cert faptul că proprietarul este în drept să exercite dreptul de posesie, folosință, dispoziție asupra bunurilor în sens larg, nelimitîndu-se la scopul propriului profit material.

Raporturile juridice dintre fondatorul administrării fiduciare și administratorul fiduciar conțin elemente de risc pentru fondatorul administrării prin transmiterea bunurilor sale în administrare (art. 1056 alin. 1 CC). Administratorul fiduciar, angajîndu-se ca întreaga sa activitate să fie îndreptată în interesul fondatorului administrării (beneficiarului administrării fiduciare), nu garantează acestuia obținerea rezultatului prestipulat, dar se obligă să întreprindă toate măsurile pentru obținerea rezultatelor prestabilite. Riscul fondatorului administrării constă în posibilitatea neobținerii rezultatului așteptat la încheierea contractului administrării fiduciare a bunurilor. Nu se exclude posibilitatea uzării bunului sau pierderii sale în baza stingerii datoriei pe obligații, apărute în timpul administrării. După părerea autorului rus V. A. Dozorțev, contractul dat dă naștere la drepturi și obligații strict prestabilite.

Unul din aspectele relațiilor contractuale bazate pe încrederea reciprocă a părților contractante constă în îndeplinirea persoană a administratorului fiduciar a atribuțiilor sale, fără dreptul de a le transmite persoanelor terțe [4, p. 125].

După părerea noastră, ar fi bine-venit ca Codul civil să stipuleze o listă exhaustivă a cazurilor transmiterii împuternicirilor sale de către administratorul fiduciar persoanei terțe, și anume:

- contractul prevede dreptul transmiterii împuternicirilor sale (o parte a lor) persoanei terțe;

- administratorul fiduciar a primit acordul de transmitere a împuternicirilor sale de la fondatorul administrării fiduciare;

- transmiterea împuternicirilor administratorului fiduciar este în interesul fondatorului administrării fiduciare (beneficiarului administrării fiduciare), și nu este cu puțință de a primi acordul respectiv în termen rezonabil de la fondatorul administrării fiduciare.

Raporturile juridice administrative, după conținutul lor avînd caracter organizațional tenace, se coordonează cu raporturile juridice patrimoniale ale institutului dat de drept. Raporturile juridice patrimoniale în cazul dat sînt private ca raporturi de voință a proprietarului bunurilor transmise în

administrare, în legătură cu folosirea diverselor forme ale bunurilor aflate în proprietate.

Conținutul administrării raportat la relațiile juridice patrimoniale, apărute din contractul administrării fiduciare a bunurilor, se raportează la activitatea administratorului fiduciar, în legătură cu realizarea împuternicirilor transmise de posesia, folosirea și dispoziția bunurilor, aflate cu drept de proprietate a fondatorului administrării fiduciare în interesul ultimului pentru remunerare. Administrarea fiduciară include totalitatea funcțiilor, drepturilor și obligațiilor pe care le-ar fi îndeplinit însuși proprietarul bunurilor, inclusiv posibilitatea exploatarea bunurilor, folosirii lor în gospodărire sau prin obținerea de venituri din folosirea lor, prin excluderea utilizării bunurilor. Trebuie de avut în vedere că administratorul fiduciar duce răspunderea: întreținerii bunurilor, menținerii în stare corespunzătoare, achitării impozitelor, serviciilor comunale și altor servicii nemijlocit legate de bunurile transmise ș.a. Conținutul dat al administrării fiduciare a bunurilor este redat în capitolul XIV din Codul civil.

Este corect și util, în coraport cu institutul dat de drept, a folosi noțiunea "administrarea" bunurilor, deoarece astfel se exprimă esența obligațiilor prin intermediul cărora administratorul fiduciar își realizează independent împuternicirile acordate de către proprietarul bunurilor – fondatorul administrării fiduciare. Posibilitățile administratorului fiduciar de a acționa după propria sa convingere este o trăsătură caracteristică esențială, specifică contractului dat, ce-l deosebește de alte categorii de contracte obligaționale (contractul de mandat, de comision, în care persoana împuternicită își îndeplinește obligațiunile sale în limite mult mai restrânse ale împuternicirilor acordate).

Administratorul fiduciar poate fi limitat în dreptul de dispoziție cu bunurile transmise sau în îndeplinirea anumitor acțiuni legate de administrarea fiduciară a bunurilor prin lege sau contract.

Împuternicirile administratorului fiduciar în coraport cu bunurile transmise în administrarea fiduciară sînt privite de către legiuitor prin prisma împuternicirilor proprietarului bunurilor date.

După cum a fost menționat mai sus, administrarea fiduciară a bunurilor este îndeplinită în interesele fondatorului administrării fiduciare sau a per-

soanei indicate de acesta (beneficiarul administrării fiduciare). Reieșind din noțiunea de "interes", are loc delimitarea drepturilor proprietarului bunurilor și administratorului fiduciar, deoarece administratorul fiduciar, acționînd conform propriei sale convingeri (la fel ca și proprietarul bunurilor), nu urmărește scopul satisfacerii propriului său interes.

Analizînd contractul administrării fiduciare a bunurilor, reiese clar că acesta este predestinat de a fi folosit în activitatea comercială. Din aceste considerente, interesul beneficiarului contractului dat este în strînsă legătură cu satisfacerea necesităților sale materiale, cu obținerea anumitor beneficii. Interesul material, după manifestarea sa, este diferit și depinde de scopul și predestinarea bunului transmis în administrarea fiduciară.

Interesul beneficiarului contractului dat constă în obținerea maximă a beneficiului, drept rezultat al administrării bunurilor transmise în administrarea fiduciară, în asigurarea integrității și multiplicării lor. Acest interes poate fi modificat în condițiile contractului administrării fiduciare, poate reieși din conținutul contractului, poate fi determinat prin predestinarea bunului, transmis în administrarea fiduciară. În unele cazuri, interesele fondatorului administrării fiduciare (beneficiarului administrării) nu se limitează doar la obținerea de beneficii materiale.

Obligațiunea de a acționa în interesele fondatorului administrării fiduciare (beneficiarului) pentru administratorul fiduciar se exprimă prin executarea strictă a obligațiilor sale stipulate în contract.

Pentru apariția raporturilor juridice obligaționale, în baza contractului administrării fiduciare, de regulă este suficientă încheierea contractului. Însă în unele cazuri administrarea fiduciară a bunurilor apare în baza operațiunilor juridice complexe. Din aceste considerente, autorul rus Dozorțev propune a privi contractul administrării fiduciare a bunurilor, drept contract mixt, spre deosebire de contractele încheiate în baza expunerii libere a consimțămîntului [3, p. 125].

Reieșind din clasificarea propusă de autorul dat, la contractele mixte pot fi raportate următoarele categorii de raporturi juridico-civile:

În primul rînd, contractul care este

încheiat nu de proprietarul bunurilor, dar de persoana, obligată – în baza unui act juridic – de a găsi un administrator și de a încheia cu acesta un contract. Contractul în baza unui act imperativ se încheie în interesele proprietarului, în cazurile în care acesta nu este în stare să-și exprime voința sa (lipsa capacității de exercițiu, declararea drept a fi dispărut fără veste) sau în interesele persoanelor terțe (insolvabilitatea).

În al doilea rînd, contractul administrării fiduciare a bunurilor aflate în proprietatea statului sau municipală. Astfel de contract se încheie doar în bază de concurs. Însă desfășurarea concursului este precedată de emiterea unui act administrativ respectiv referitor la transmiterea bunurilor în administrare fiduciară.

Concluzii. Institutul dat de drept, fiind o navelă în dreptul național, posedă capacități potențiale destul de largi, oferind perspectiva utilizării efective a bunurilor în circuitul civil. Reieșind din cele expuse, administrarea fiduciară a bunurilor poate fi folosită cu succes în scopul unirii capitalului.

În aceste cazuri, cîteva persoane – fondatorii administrării fiduciare – transmit proprietatea lor în administrarea fiduciară unei persoane ce va folosi acest bun în interesele fondatorilor administrării fiduciare. În special, acționarii minoritari își pot uni acțiunile lor (voturi la adunarea acționarilor), transmițîndu-le în administrare fiduciară unei singure persoane ce va acționa în interesele lor.

Trebuie de menționat că prin transmiterea drepturilor sale, prin prevederile contractului, altei persoane proprietarul le pierde pe perioada contractuală, fiind cu neputință să recurgă la realizarea lor. Astfel, transmițînd administratorului fiduciar dreptul de dispoziție față de un anumit bun, proprietarul nu poate dispune de el pe perioada contractului, deoarece va încălca condițiile acestuia.

Referințe bibliografice

1. *Codul civil al R. Moldova*, Chișinău: Cartier, 2008
2. Рябов А.А. *Траст в Российском праве*. В: Государство и право, 2006, № 4, с. 43-49.
3. Дозорцев В.А. *Доверительное управление*. В: Вестник Высшего арбитражного суда РФ, № 12, с. 120.
4. Рябов А.А. *Траст в российском праве*. В: Государство и право, 1996, № 9, с. 45.
5. *Гражданский кодекс Российской Федерации*. Часть вторая, Москва, 1996, 545 с.